

เลขที่ 152
 วันที่ 28 มี.ค. 60
 เวลา 16:25
 รพช. 1421
 28 มี.ค. 2560
 09:57

รายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนาภายนอก ประจำปี 2560

เลขที่ 482
 วันที่ 28 มี.ค. 2560
 เวลา 16:00

เลขที่รับ 782
 วันที่ 29 มี.ค. 2560
 เวลา 9:00

ที่ ผกม 43/44

เรียน รพช. ผ่าน ผชก (นายสุชินฯ) ผอ.ฟทบ. ผอ.ฟกม. ผอ.กคว.

27-3-60
 27 มีนาคม 2560
 9:00

เลขที่ 561
 วันที่ 27 มี.ค. 2560
 เวลา 11:42

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม)

1. ข้าพเจ้า...นางสาวขวัญฤทัย พงษ์สุข และ นางสาวพร้อมพรรณ ชลถาวรพงศ์
 ตำแหน่ง...นิติกร.5...สังกัด (แผนก/กอง/ฝ่าย)...แผนกวินัย กองคดีและวินัย ฝ่ายกฎหมาย
 ได้รับอนุมัติให้เข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนา หลักสูตร...กฎหมายปกครองเกี่ยวกับความรับผิดทาง
 ละเมิดของเจ้าหน้าที่...จัดโดย...มูลนิธิวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง (ว.พ.ปค.)
 ระหว่างวันที่...13 - 14 มีนาคม 2560...สถานที่จัด...โรงแรมริชมอนด์ ถนนรัตนานิเบศร์ จ.นนทบุรี
 ค่าลงทะเบียนอบรม/สัมมนา เสียค่าใช้จ่าย...9,800...บาท ไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. ข้าพเจ้าขอรายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนา ดังนี้

2.1 สรุปรายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตร (ตามต้นฉบับเอกสารประกอบการอบรมที่แนบมา
 พร้อมนี้จำนวน 10 รายการ หากผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบเอกสารเรียบร้อยแล้ว ขอให้จัดส่งเอกสาร
 ประกอบการฝึกอบรมทั้ง 10 รายการคืนแก่ผู้เข้าอบรมด้วย เพื่อผู้เข้าอบรมจะได้นำไปใช้ประกอบการ
 ดำเนินงานต่อไป)

2.1.1 หลักทั่วไปของความรับผิดทางละเมิด

หลักทั่วไปของความรับผิดทางละเมิดบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พยานิชัย มาตรา 420 ว่า “ผู้ใดจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหาย
 ถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่า
 ผู้นั้นทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น” ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ผู้ใดทำละเมิดต่อผู้อื่น
 ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อการทำละเมิดนั้น

2.1.1 หลักความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

หลักความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่บัญญัติอยู่ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

1) เหตุผลในการตราพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

พ.ศ. 2539

การตรากฎหมายนี้ออกมาใช้บังคับด้วยเหตุผลว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์เฉพาะตัว ในการดำเนินงานบางครั้งอาจเกิดความเสียหายขึ้นโดยความไม่ตั้งใจ และผิดพลาดเล็กน้อยแต่กลับต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัว และที่ผ่านมายังใช้หลักของลูกหนี้ร่วม ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำของผู้อื่นด้วยซึ่งเป็นระบบที่มุ่งจะให้ได้รับเงินชดเชยค่าเสียหายอย่างครบถ้วนโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน จึงก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และยังเป็นการบั่นทอนขวัญกำลังใจของเจ้าหน้าที่จนบางครั้งเป็นปัญหาในการบริหารงาน เพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจในการทำงานเท่าที่ควร ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้จึงสมควรให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบทางละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดชอบของแต่ละคน ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ

2) ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2539 โดยแยกพิจารณา 2 ส่วน ดังนี้

ก) ส่วนที่เป็นสารบัญญัติ เป็นส่วนที่บัญญัติถึงลักษณะของการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ ที่เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อธรรมดาหรือร้ายแรง ความรับผิดชอบเป็นอย่างไร สิทธิไล่เบี้ยได้หรือไม่ อายุความเท่าไร

ข) ส่วนที่เป็นวิธีสบัญญัติ เป็นส่วนที่บัญญัติถึงวิธีการดำเนินการ เช่น การตั้งคณะกรรมการสอบสวน การรายงานผู้บังคับบัญชา การส่งเรื่องให้หน่วยงานพิจารณา การสั่งว่าให้ใครต้องรับผิด ต้องมีการผ่อนผันชำระอย่างไร

3) ความหมายของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานรัฐ

เจ้าหน้าที่ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

หน่วยงานรัฐ หมายถึง 1) ส่วนราชการหรือส่วนราชการอื่นที่มีฐานะเป็นกรม 2) รัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติและตามพระราชกฤษฎีกา 3) หน่วยงานของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐ

4) ลักษณะการกระทำละเมิด

การกระทำละเมิดมี 2 ลักษณะ ได้แก่ การที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก และการที่เจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ

5) ความรับผิดจากการกระทำละเมิด

ความรับผิดจากการกระทำละเมิด แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

ก) เจ้าหน้าที่รับผิดเป็นการส่วนตัว กรณีที่เจ้าหน้าที่ทำละเมิดโดยมิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (ต้องรับผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์)

ข) หน่วยงานรัฐรับผิดทั้งหมด กรณีที่เจ้าหน้าที่ทำละเมิดโดยเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ และเจ้าหน้าที่มิได้จงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ค) หน่วยงานรัฐรับผิดโดยใช้สิทธิไล่เบียดเจ้าหน้าที่ กรณีที่เจ้าหน้าที่ทำละเมิดโดยเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ และการทำละเมิดนั้นเกิดจากการจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่

โดยความรับผิดของรัฐ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดตามสัญญา ความรับผิดทางละเมิด และความรับผิดอย่างอื่น

6) ความคุ้มครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ ถ้าเจ้าหน้าที่ทำละเมิดต้องดูว่าเป็นละเมิดเนื่องจากการกระทำในหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ ถ้าไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ถือว่าเป็นความรับผิดของเจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัว ต้องฟ้องคดีที่ศาลยุติธรรม แต่ถ้าเป็นการละเมิดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยหลักแล้วต้องฟ้องหน่วยงานของรัฐ ฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ คือ ให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าเสียหาย

7) หลักการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของเจ้าหน้าที่

ก) เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับการทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ใน 2 กรณี คือ เมื่อกระทำการโดยจงใจ หรือกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หมายถึง บุคคลได้กระทำโดยขาดความระมัดระวังที่เบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานอย่างมาก หรือ การกระทำโดยมิได้เจตนา แต่เป็นการกระทำซึ่งบุคคลพึงคาดหมายได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ และหากใช้ความระมัดระวังแม้เพียงสักเล็กน้อยก็อาจป้องกันมิให้เกิดความเสียหายได้ แต่กลับมิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นเลย

ข) การเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต้องคำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณี

ค) หากละเมิดนั้นเกิดจากความผิด หรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการดำเนินงานส่วนรวมต้องหักส่วนความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

ง) กรณีละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ

8) วิธีการเยียวยาความเสียหายของผู้เสียหาย

ก) ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานออกใบรับคำขอและพิจารณาโดยไม่ชักช้า หากผู้เสียหายไม่พอใจ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการร้องทุกข์ได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผล

ข) ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

9) อายุความความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อหน่วยงานรัฐ

ก) กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก หน่วยงานใช้สิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ภายในอายุความ 1 ปี นับแต่วันที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย ตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

ข) กรณีเจ้าหน้าที่ทำละเมิดต่อหน่วยงาน หน่วยงานเรียกให้เจ้าหน้าที่ที่ทำละเมิดต่อหน่วยงานให้รับผิด ตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ กรณีแรก ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐ (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบความรับผิดทางละเมิด) รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ที่ต้องชดใช้ และกรณีที่สอง ภายใน 1 ปี นับแต่วันที่มิคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

10) การฟ้องคดีปกครองเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่

การฟ้องคดีปกครองเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการฟ้องคดีครบถ้วนแล้ว ซึ่งการกระทำใดไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหรือคำสั่งจะต้องเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีละเมิดในอำนาจศาลปกครอง ต้องเป็นการกระทำละเมิดเกี่ยวกับเรื่อง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ใน 4 กรณี คือ 1) การใช้อำนาจตามกฎหมาย 2) กฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น 3) ละเลยต่อหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และ 4) ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า

ส่วนคดีใดบ้างจะถือว่าเป็นคดีปกครอง ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 มาตรา 9 (3) และ (4) ได้กำหนดให้เรื่องที่เป็นกรณีละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานและสัญญาทางปกครอง อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ในการพิจารณาพิพากษาหรือ มีคำสั่งในเรื่องดังกล่าว โดยกรณีมูลละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานจะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี ส่วนกรณีสัญญาทางปกครองให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี โดยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้กำหนดหลักความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ไว้ว่าหากเจ้าหน้าที่ทำละเมิดจะต้องรับผิดเป็นส่วนตัว หรือหากหน่วยงานของรัฐต้องร่วมรับผิดด้วย สามารถไล่เบี้ยจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ หรือให้เจ้าหน้าที่รับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ซึ่งเป็นการไม่เป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่ ต่อมาจึงมีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ขึ้น

2.2 ข้อเสนอแนะในการนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้กับองค์กร

จากการอบรมหลักสูตรกฎหมายปกครองเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว สามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับองค์กร กล่าวคือ สามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำเนินการสอบสวน กรณีเจ้าหน้าที่ รพม. ทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก หรือต่อหน่วยงาน และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

โดยหากเกิดกรณีที่เจ้าหน้าที่ของ รพม. กระทำละเมิดขึ้น แล้วจะต้องนำพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 จะต้องนำมาใช้ด้วยความระมัดระวัง ละเอียดยรอบคอบ เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรมต่อเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานและช่วยสร้างขวัญกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ช่วยลดปัญหาการฟ้องร้องดำเนินคดี และไม่เป็นการเพิ่มภาระให้แก่หน่วยงานในการติดตามค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนต่างๆ และควรมีการตั้งคณะทำงานความรับผิดทางละเมิดขึ้นเพื่อปฏิบัติงานโดยเฉพาะ เมื่อเกิดกรณีกระทำละเมิดขึ้นเพื่อความถูกต้องรวดเร็วในการดำเนินการ

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรม/สัมมนา

2.3.1 หลักสูตรที่ฝึกอบรม/สัมมนาครั้งนี้ช่วงเพิ่มพูนความรู้ของท่านเพียงใด

มาก ปานกลาง น้อย

2.3.2 ท่านคิดว่าการฝึกอบรม/สัมมนาครั้งนี้มีประโยชน์กับตัวท่านและองค์กรเพียงใด

มาก ปานกลาง น้อย

ระบุเหตุผล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เนื้อหาเกี่ยวข้องโดยตรงและสามารถนำไปใช้กับการปฏิบัติงานได้อย่างดี
- เนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
- เป็นความรู้เสริม และมีประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
- ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับบุคคลนอกองค์กร
- วิทยากรมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ในการบรรยายเป็นอย่างดี
- เนื้อหาการอบรมไม่ตรงกับหัวข้อการบรรยาย
- อื่น ๆ .....

3. วิทยากรที่ให้ความรู้ในหลักสูตรนี้ ได้แก่

ชื่อ-สกุล	จากสถาบัน/หน่วยงาน	ระดับความสามารถของวิทยากร
-----------	--------------------	---------------------------

3.1 ดร. ฤทัย หงส์ศิริ..... ศาลปกครองอุดรธานี มาก ปานกลาง น้อย

3.2 นายอิทธิพร จิระพัฒน์กุล ศาลปกครองสูงสุด มาก ปานกลาง น้อย

4. ข้อเสนอแนะในการส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนาตามหลักสูตรนี้ในครั้งต่อไป

ควรให้เจ้าหน้าที่ของทุกฝ่ายผลัดเปลี่ยนกันเข้ารับการอบรม เพื่อกระจายความรู้ความเข้าใจให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ เพื่อจะได้ดำเนินการได้อย่างถูกต้องหากเกิดกรณีการทำละเมิดอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้น

เรื่อง ๗๗๓๗.๗๗๗. | ๗๗๗.๗๗๗.
ชื่อ ๗๗๗.๗๗๗ ๗๗๗. ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.

ลงชื่อ..... ผู้เข้าอบรม

(นางสาวขวัญฤทัย พงษ์สุข)

ตำแหน่ง .. นิตกร 5.วน. กคว. ผกม. 30.5.0 ๖6

วันที่ .. 27 มี.ค. 2560

ลงชื่อ..... ผู้เข้าอบรม

(นางสาวพร้อมพรรณ ชลดาวรรณพงศ์)

ตำแหน่ง .. นิตกร 5.วน. กคว. ผกม.

วันที่ .. 27 มี.ค. 60

122๗ ๗๗๗.๗๗๗
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.

แบบฟอร์มรายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนาภายนอก ประจำปี 2560

เรื่อง ๗๗๗.๗๗๗
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.
 ๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.๗๗๗.